

Samengevat in één zin

Het verhaal van de Christus kan misschien wel het best worden samengevat in één haast onbegrijpelijke zin: “Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten...” Die profetische woorden staan geschreven in Jesaja 53 en zijn zo tot op de letter vervuld! Herodes, de verpersoonlijking van heidense, ongelovige trots en angst, probeerde Hem als baby al te doden. De iconen van wereldse weelde en rijkdom en de toenmalige geleerden en machthebbers verwierpen Hem, zodat zij vast konden houden aan hun tradities en menselijk inzicht. Het gewone volk, vaak bewogen door de goedheid van Zijn woorden en de kracht van Zijn daden, hoorde Hem graag en zwaaide op zeker moment met palmtakken en zong hosanna; maar evenzogoed joeg het Hem weg uit de synagoge met het plan om Hem halsoverkop van een overhangende klif te werpen. Niet veel later zouden de mensen woedend schreeuwen: “Kruisig hem!” Zelfs Zijn dierbare vrienden verlieten hem in het uur van zijn nood.

Uiteindelijk hing Hij daar dan, aan het kruis, veracht door de voorbijgangers die in onbegrip de hoofden schudden. Hij, de Zoon van God, die werd verworpen toen de mensen riepen: “Wij hebben geen andere koning dan Caesar.” In plaats van de Vredevorst kozen ze voor een moordenaar en een dief.

En dat is de mens. Dat zijn wij.

De wereld heeft vele bedriegers gekend, mensen met kracht en een bepaalde zalving, die grote dingen beweerden die later als onwaar of misleidend werden gezien. Jezus beweerde ook van alles, maar geen mens gaf ooit zo'n overvloedig en bevredigend bewijs van alles wat Hij zei. Hij was de Goddelijke Boodschapper, de aangewezen Agent om de verzoening van de mens met God te bewerkstelligen; hij was God zelf, geopenbaard in het menselijk lichaam. Alles wat Jezus zei werd ook door Hem naar behoren ondersteund. Hij was Goddelijk met Zijn zegeningen en gaven; Goddelijk in kracht, werk en vergeving en Goddelijk in Zijn liefde voor zelfs maar de kleinste mens ... en toch veracht en verworpen.

De geweldige wonderen van bekering zijn nog steeds het levende bewijs van Zijn macht en wellicht nog een veel groter bewijs van Zijn Goddelijke macht dan lichamelijke wonderen. En toch wordt Hij nog steeds door vele mensen veracht en verworpen en zoals Jesaja profeteerde: “Zij verbergen hun aangezicht voor Hem.” Hoe is dat toch mogelijk? Zou het kunnen zijn omdat de mens die met Jezus wil lopen zijn hoofd moet buigen en zal moeten toegeven dat de natuurlijke mens beheerst wordt door zonde en trots? Christus brengt de vernederende overtuiging dat wij als mensen ernstig tekortschieten en de natuurlijke mens verzet zich tegen dat idee. Dat is de staat van de zondige mens; maar alleen als wij Gods liefde en kracht bij ons binnen laten stromen en Hem accepteren zullen onze ogen pas echt opengaan en gaan we de ware heerlijkheid van God begrijpen.

Naar een artikel van R. Tuck

